

ฯพณฯ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี
กรุงเทพฯ ประเทศไทย
abhisit@abhisit.org

20 กุมภาพันธ์ 2554

ผ่านอีเมล

สำเนา:

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายพีระพันธ์ สาลีรัฐวิภาคย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
พล.ต.อ.วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
นางสุรียัประภา ตรีเวช เลขานุการ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

เรามีความกังวลอย่างยิ่งต่อรายงานว่ารัฐบาลไทยมีแผนการกวาดจับและนำตัวผู้ค้ายา 30,000 คนเพื่อเข้ารับ “การบำบัด” ในช่วงวันที่ 20-27 กุมภาพันธ์ ตามข่าวที่ได้รับ เป็นแผนการที่มุ่งนำตัวบุคคลเข้าสู่ระบบบังคับบำบัดและการบำบัดตามสถานที่ควบคุมตัวทั้งหลาย รวมทั้งสถานบำบัดแห่งใหม่ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้น และครอบคลุมถึงผู้ถูกควบคุมตัวทุกคนตามชื่อที่มีการขึ้นทะเบียนไว้ เราต้องการให้รัฐบาลชี้แจงถึงยุทธศาสตร์ดังกล่าวอย่างเร่งด่วน ท่านมีแผนการที่จะจัดการกับผู้ค้ายาอย่างไรระหว่างวันที่ 20-27 กุมภาพันธ์ และจะดำเนินงานอย่างไรบ้าง?

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ท่านได้อ้างเหตุผลด้านกฎหมายใดเพื่อสนับสนุนการกวาดจับคนจำนวนมากเช่นนี้? จะมีการประเมินภาวะพึ่งพายาอย่างไร?

และรัฐบาลมีแผนการรักษาทางการแพทย์ต่อผู้ที่ไม่อยู่ในภาวะพึ่งพายาอย่างไร?

แผนการกวาดจับและควบคุมตัวและการบังคับบำบัดเช่นนี้

ทำให้เกิดข้อกังวลด้านสิทธิมนุษยชนอย่างมาก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากการปราบปรามยาเสพติดระดับชาติที่เคยเป็นมาของ ไทย สงครามปราบปรามยาเสพติดเมื่อปี 2546

เป็นเหตุให้เกิดการจับกุมและควบคุมตัวอย่างเป็นระบบต่อผู้ค้ายา

โดยไม่คำนึงถึงสิทธิตามกระบวนการยุติธรรม และผู้จับกุมก็ได้แก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงของรัฐ การปราบปรามครั้งนั้นส่งผลให้เกิดเสียงประณามอย่างกว้างขวางจากประชาคมนานาชาติ รวมทั้งนักวิชาการด้านสิทธิมนุษยชนและสาธารณสุขในไทย เป็นเรื่องน่าห่วงใยอย่างยิ่งที่รัฐบาลกำลังวางแผนทำยุทธศาสตร์ที่เป็นอันตรายเช่นนั้นอีก เรามีความเห็นที่ไม่มีทางเป็นไปได้เลยที่รัฐบาลจะสามารถบังคับ “บำบัด” ผู้ใช้ยาหลายพันคน โดยไม่ส่งผลให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง ซึ่งรวมทั้ง

- การควบคุมตัวบุคคลโดยปราศจากการไต่สวนหรือไม่เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นข้อห้ามอย่างเบ็ดเสร็จตามกฎหมายระหว่างประเทศ
 - การบังคับบำบัดที่ทำกับคนจำนวนมากเป็นพฤติกรรมที่ตรงข้ามกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนและจรรยาบรรณของแพทย์
- และมีการพิสูจน์แล้วว่าไม่บังเกิดผลสำเร็จ เพราะผู้เข้าร่วมการบังคับบำบัดส่วนใหญ่จะกลับไปใช้ยาอีกไม่นานหลังจากนั้น

เจ้าหน้าที่จากสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UN Office on Drugs and Crime - UNODC)

สำนักงานโครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS)

สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations

Development Programme - UNDP) และ กองทุนโลกเพื่อแก้ปัญหาเอดส์

วัณโรค และมาลาเรีย (The Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis

and Malaria) ต่างก็เรียกร้องให้ปิดสถานควบคุมตัวผู้ใช้ยา

หรือให้มีการแก้ปัญหาอย่างอื่นนอกเหนือจากการใช้สถานบังคับบำบัดที่เน้นการควบคุมตัวคนจำนวนมากที่ไม่ได้ผลและไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- เป็นที่ทราบกันดีว่ามีการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีต่อผู้ที่ถูกควบคุมตัวตามสถานบำบัดยาในประเทศไทย โดยไม่มีการให้บริการบำบัดภาวะพึ่งพาและการป้องกันเชื้อเอชไอวีที่สอดคล้องกับมาตรฐานทางการแพทย์ที่มีหลักฐานจากงานวิจัย
- ในบางกรณีมีการขอให้ทหารเป็นผู้ดูแลสถานบำบัดชั่วคราวเหล่านั้น ส่งผลให้มีการทุบตีและซ้อมผู้ถูกควบคุมตัว
- การนำตัวผู้ใช้ยาทุกคนไปขึ้นทะเบียนและเก็บประวัติส่วนบุคคล เป็นภัยคุกคามต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของผู้เสียหาย รวมทั้งครอบครัวของพวกเขา

มาตรการที่เสนอนี้เกิดขึ้นในขณะที่ในช่วงที่ผ่านมาความพยายามส่งเสริมวิธีการทำงานแบบสมัครใจและใช้ข้อมูลจากการทดลองวิจัย

ตามที่ปรากฏในยุทธศาสตร์ลดอันตรายแห่งชาติที่หน่วยงานของรัฐได้รับรองเมื่อไม่กี่เดือนก่อนหน้านี้ มาตรการเหล่านี้ต่างหากที่ควรได้รับการส่งเสริมและขยายผล ไม่ใช่มาตรการที่เน้นการลงโทษหรืออาจนำไปสู่การละเมิดสิทธิ การปราบปรามของรัฐบาลครั้งนี้จึงถือเป็นความถดถอยอย่างยิ่งสำหรับยุทธศาสตร์ลดอันตรายแห่งชาติ

เมื่อปี 2553

ประเทศไทยสนับสนุนมติของคณะกรรมการยาเสพติดแห่งสหประชาชาติ (The Commission on Narcotic Drugs - CND)

ที่ให้ความสำคัญต่อเรื่องเฮโรอีนและสิทธิมนุษยชนของผู้ใช้ยา

ซึ่งนับเป็นความก้าวหน้าที่สำคัญ

และไม่ควรถูกทำลายด้วยความพยายามให้มีการบังคับบำบัดครั้งนี้

หน่วยงานของเราได้ติดตามสถานการณ์

และจะดำเนินงานเพื่อให้ภาคการเมืองและสาธารณะรับทราบถึงกระบวนการที่เกิดขึ้น และจะมุ่งเอาผิดต่อผู้ละเมิดสิทธิอันเป็นผลมาจากนโยบายครั้งนี้

เรามีแผนการเสนอข้อมูลเรื่องนี้ต่อคณะกรรมการยาเสพติดแห่งสหประชาชาติในเดือนมีนาคม

และในระหว่างการประชุมวิสามัญสหประชาชาติว่าด้วยเอชไอวี/เอดส์ที่กรุงนิวยอร์ก (UN General Assembly Special Session on AIDS) ในเดือนมิถุนายน

รวมทั้งในช่วงที่มีกระบวนการตรวจสอบสากล (Universal Periodic Review)

ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UN Human Rights Council) ในเดือนตุลาคม

ในปัจจุบันเราได้แจ้งข้อมูลเรื่องนี้ให้กับผู้นำหน่วยงานหลักขององค์การสหประชาชาติ

และได้ส่งจดหมายร้องเรียนไปยังกลไกสหประชาชาติที่ดูแลเรื่องสิทธิมนุษยชน

และร้องขอให้ดำเนินการต่อปัญหาสิทธิมนุษยชนที่ร้ายแรงและกำลังเกิดขึ้นในประเทศไทยในครั้งนี้

ทางกองทุนโลกฯ

ได้ประกาศอย่างชัดเจนว่าจะไม่สนับสนุนการควบคุมตัวบุคคลเพื่อบำบัดซึ่งไม่มีข้อมูลสนับสนุน และยังเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน จากข้อมูลเหล่านี้

เรายังได้ขอให้ทางกองทุนโลกฯ

พิจารณาว่าแผนดำเนินงานของรัฐบาลไทยสอดคล้องกับกฎหมายสิทธิมนุษยชนและแนวปฏิบัติของกองทุนโลกฯ หรือไม่

เราขอเรียนอีกครั้งว่ารัฐบาลจะต้องชี้แจงอย่างเร่งด่วนถึงสิ่งที่จะปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการบำบัดในประเทศไทยในช่วงสองสัปดาห์ข้างหน้า

เราขอเรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกแผนการใด ๆ ที่มีลักษณะกวาดต้อนคนให้เข้ารับ

“การบำบัด” การบังคับบำบัด การควบคุมตัวโดยพลการ
การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของคนจำนวนมาก หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนอื่นใด
เราขอเรียกร้องให้รัฐบาลเน้นการใช้ทรัพยากรและให้ความสนใจต่อการปฏิบัติ
ตามยุทธศาสตร์ลดอันตรายแห่งชาติ
หน่วยงานของเรายินดีอย่างยิ่งและพร้อมที่จะให้ความสนับสนุน

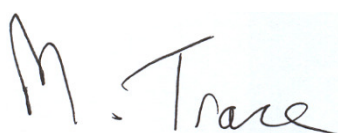
ขอแสดงความนับถือ

ไพศาล สุวรรณวงศ์
ผู้อำนวยการบริหาร
กลุ่มรณรงค์เพื่อการรักษาเฮดส์

Rick Lines
ผู้อำนวยการบริหาร
สมาคมลดอันตรายสากล (International Harm Reduction Association)

Mike Trace

ประธาน

คณะกรรมการนโยบายยาเสพติดติดสากล (International Drug Policy Consortium)

Daniel Wolfe

ผู้อำนวยการ

โครงการพัฒนาการลดอันตรายสากล (International Harm Reduction
Development Program)

Open Society Institute

Jude Byrne

ประธาน

เครือข่ายผู้ใช้ยาสากล (International Network of People Who Use Drugs)

Richard Elliott

ผู้อำนวยการบริหาร

เครือข่ายกฎหมายด้านเอชไอวี/เอดส์ แคนาดา (Canadian HIV/AIDS Legal Network)